

МІОРУМІ
№10 - ОКТЯБР - 1978.

МӘКТӘБӘ КЕДИР ТОКАЈ

Микајыл РЗАГУЛУЗАДӨ

Сөринләшир һавалар,
Дәрс вахты јахынлашыр,
Мәктәбли ушагларын
Севинчи ашыр-дашыр.
Әзиз достлар, јолдашлар,
Меһрибан мүәллимләр,
Көрәчәк бир-бирини
Јенә һәр күн, һәр сәһәр...
Анчаг Токајын һелә
Нә бир мүәллими вар,
Нә дә мәктәб јолдашы.
Јеничә тамам олуб
Токајын једди јашы.
Кәләндә сентјабр,
О сәрин, севимли ај,
Бу ил јашыдларыјла
Мәктәбә кедир Токај.
Кедир биринчи дәфә,
Кедир биринчи синфә...
Токај тәләсир јаман,
— Дәрс нә вахт
башлана чаг?...
Һәр шејин өз вахты вар,
Токај тәләсир анчаг...
Дүз бир ај галыб һелә,
Токај һаһаг тәләсир.
Һәр күн, һәр күн сорушур,
Сајыр күнләри бир-бир.
Өз бармаглары чатмыр,

Һеј сајыр, сајыр јенә,
Нәнәни, бабаны да
Чағырыр көмәјинә...
Кәһ мәктәб формасыны,
Чантасыны јохлајыр,
Кәһ дәфтәр-китабыны,
Гәләмләрини сајыр...
Токај тәләсирсә дә,
Анчаг тәләсмир күнләр.
Вахтында өтүр һәр күн,
Арамла ахшам-сәһәр...
Бир күн нәнә Токаја
Верди дүз он беш конфет.
Деди: — Токај, бунлары
Бир гутуја гој кизләт, —

Бирчә конфет је, күндә...
Бунлар гуртаранда сән,
Ертәси күн бабанла
Мәктәбә кедәчәксән!
Токај севинди јаман,
Нәнәјә: — сағ ол, — деди,
Биринчи конфети дә
Елә һәмин күн једи.
Һәр күн јејирди Токај
Конфети саја-саја,
Бир күн нечә јолдашы
Гонаг кәлди Токаја.
Ојунчаглары чохду:
«Хоккеј», «Футбол»,
«Волејбол»...

Урра!... сәһәр кедирәм
Мәктәбә бабам илә!
Нәнә бахыб Токаја,
Сөјләди күлө-күлө:
— Һелә үч-дөрд конфетин
Галсын кәрәк, ај Токај,
Кет бир гутуну јохла,
Конфетләри јакшы сај!
Токај деди: — Нәнәчан,
Јолдашларым кәләндә;
Адама бирчә конфет
Онлар да једи, мән дә...
Дедим ки, гој јесинләр,
Конфет тез гуртаранда,
Дәрс вахты да тез кәләр!...
Нәнә деди: — Балачан,
Јејибсиниз, нуш олсун!
Анчаг буну јакшы бил;
Јемәклә вахт азалмаз.
Ахы күн конфет дејил:
Конфети јемәк олар,
Күнләри јемәк олмаз!

***

Кедир Токај мәктәбә,
Көр нечә әмәл билир,
Токај инди күнләрин
Гәдрини кәзәл билир!

Дојунча ојнадылар,
Дејиб-күлдүләр бол-бол...
Сонра да јаваш-јаваш
Мәктәбдән дүшдү сөһбәт:
Дәфтәр-китаб, карандаш...
Араја кәлди конфет.
Бирини једи Токај,
Бирини Рәшад једи,
Бирини једи Мустај,
Бирини Фәрһад једи...
Онлар јенә ојнајыб,

Әјләндиләр бир гәдәр,
Сонра да јолдашлары
Евләринә кетдиләр...
Нечә күн сонра Токај
Сон конфети дә једи.
Гача-гача, севинчәк
Кәлиб нәнәјә деди:
— Көзүн ајдын, ај нәнә,
Гуртарды конфетләрим!
Һазырдыр пал-палтарым,
Чантам, китаб-дәфтәрим.

Рәссәм Ариф НҮСЕЙНОВ

